

KLASYK

LICEUM KLASYCZNE IM. JANA PAWLA II

DRODZY CZYTELNICY!

Do Waszych rąk oddajemy efekty naszych starań i pracy, którą włożyliśmy w to, by dzielić się z drugim człowiekiem - z Wami - naszymi zainteresowaniami, radością, wiedzą i aktualnościami z życia szkoły. Jest nam niezwykle miło ze świadomością, że trzymacie w swoich dłoniach właśnie naszą Gazetkę. Że to właśnie z jej treścią chcecie spędzić swój wolny czas.

Każdy z nas ma własne inspiracje, własne autorytety, własne wartości. Naszą inspiracją jest drugi człowiek: jego dobro, jego istnienie. Niezwykle istotne jest dla nas przekazywanie treści konstruktywnych, które zapewnią rozwój osobisty każdego z Was oraz zmotywują, które skłonią do refleksji, a także rozbawią i bezbarwny dzień uczynią urzekającym.

Czy zastanawialiście się nad tym, kim jest człowiek? Czym jest dobro i świat? Czym jest ludzka egzystencja i jaka jest przyczynowość wielu wydarzeń? Analizując treść naszej Gazetki, na pewno znajdziecie odpowiedzi na te pytania.

Bo towarzyszą one, także i nam - w naszej szkolnej społeczności. A chcemy dzielić się z Wami wartościami, które wynikają z bycia częścią „Klasyka“. Chcemy dzielić się tym wszystkim, co nas kształtuje. Chcemy dzielić się dobrem i inspirować do tego innych. By ten mały świat każdego z nas był fascynujący, by stawał się lepszym.

Jak mówi św. Jan Paweł II: „Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi“.

Redaktor Naczelny
Magdalena Suhecka

Z ŻYCIA SZKOŁY

WARSZTATY DZIENNIKARSKIE

Media są trwale obecne w codziennym życiu. Na osobach tworzących je spoczywa ogromna odpowiedzialność; zobowiązanie do przekazania społeczeństwu prawdy. Nieraz jednak odbiorcy padają ofiarami manipulacji. Dlatego też należy ją rozpoznawać i poprzez to zrozumieć media.

W związku z tym, w Ostrołęce, 5 marca 2020r. odbyły się warsztaty edukacyjne dla młodzieży: „Nowe widnokręgi – zrozumieć media”. Warsztaty prowadzili wykładowcy i szkoleniowcy z Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu, a także redaktorzy, dziennikarze, montażyści i operatorzy z Radia Maryja i TV TRWAM. Ich celem było to, aby uczestnicy znali: różnicę pomiędzy komunikatem, informacją a opinią, perswazją a manipulacją; procentowy podział przekazu telewizyjnego; podstawowe terminy medialne; niejednoznaczność komunikatów medialnych. Natomiast wśród postaw, uczniowie zyskali świadomość samodzielnej oceny treści przekazu medialnego oraz zostali zachęcani do krytycznego i odpowiedzialnego przekazywania informacji.

Program warsztatów obejmował cztery części praktyczne: język obrazu, światło i cień, świat dźwięku, a także słowo w druku.

Uczniowie naszej szkoły wzięli udział m. in. w realizacji przykładowej prognozy pogody i magazynu sportowego, przy zastosowaniu tzw. „green screena”. Efektami obecności młodzieży i aktywnego uczestnictwa w warsztatach były przeprowadzone wywiady radiowe, telewizyjne oraz prasowe, które przedstawiono już w końcowej części spotkania.

Wywiad z panią Emilią Janusiewicz – jednym z nauczycieli obecnych na warsztatach

W jaki sposób można uświadamiać młodzież w rzeczywistości funkcjonowania mediów?

Uświadamiać młodzież w tych działaniach można poprzez udział w warsztatach – takich, jak te. Widzę, że młodzież jest zaangażowana w pracę, co ma ogromne znaczenie.

Czy bierze pani udział po raz pierwszy w tych warsztatach?

Tak, i bardzo mi się podobają. Są na tyle ciekawe, że nie czuje się znużenia, chce się pozostać do końca. Odbiór jest bardzo pozytywny, przekaz odnajduje odbiorców i nie ma czegoś takiego jak rozproszenie.

Który moment był dla pani najciekawszy?

Nie wiem, czy mogę wybrać jeden. Najbardziej podobał mi się moment z lampą, w którym było pokazane, że od montażu zależy to, jak to zrozumiemy. Czyli magia telewizji: to, co widzimy, niekoniecznie musi być całą prawdą. Całość warsztatów jest praktyczna i niezwykle potrzebna.

Patrycja Prusaczyk, Magdalena Suchecka,
Patryk Sakowski i Gabriela Wójcik

Z ŻYCIA SZKOŁY

Wykład na UKSW

„Rola rodziców i szkoły w wychowaniu ku wartościom”

NASZE ROZMOWY

WYWIAD Z INSTRUKTOREM HIPOTERAPII - PANIĄ IWONĄ GAWRYŚ

→ CZYM JEST HIPOTERAPIA? ←

HIPOTERAPIA JEST REHABILITACJĄ Z UDZIAŁEM KONIA. TO GŁÓWNIIE JEGO RUCH WPŁYWA TERAPEUTYCZNIE NA CZŁOWIEKA. CIEPŁO KONIA, MOŻLIWOŚĆ PRZYTULANIA, GŁASKANIA, BYCIA Z NIM, TO RÓWNIEŻ PROCES TERAPEUTYCZNY.

→ KOMU JEST WSKAZANA? ←

WSKAZANA JEST KAŻDEMU, KTO NIE MA KU TEMU PRZECIWWSKAZAŃ :). HIPOTERAPIĘ MOŻNA ZACZAĆ OD TRZECIEGO ROKU ŻYCIA. NAJCZĘŚCIEJ JEST STOSOWANA U OSÓB Z UPOŚLEDZENIEM UMYSŁOWYM, STWARDNIENIEM ROZSIANYM, WADAMI POSTAWY, ZACHOWANIAM I AGRESYWNymi, ZAMKNIĘCIEM SIĘ W SOBIE, DEPRESJI, OGÓLNE PROBLEMY NATURY PSYCHICZNEJ, ZESPOŁEM DOWNA, NIEDOWŁADEM KOŃCZYN, MÓZGOWYM PORAŻENIEM DZIECIĘCYM, USZKODZENIAMI WZROKU I SŁUCHU.

NIE KAŻDY PACJENT MOŻE WZIĄĆ UDZIAŁ W TERAPII. PRZECIWWSKAZANIEM JEST WRODZONA ŁAMLIWOŚĆ KOŚCI (GWAŁTOWNY RUCH KONIA LUB SIŁA UCISKU OSOBY ASEKURUJĄCEJ MOŻE SPOWODOWAĆ ZŁAMANIE), LEKOOPORNA PADACZKA (STWARZA ZAGROŻENIE NIEOCZEKIWANYM NAPADOM DRGAWEK Z UTRATĄ ŚWIADOMOŚCI, SKUTKIEM CZEGO MOŻE BYĆ UPADEK I URAZ), BRAK UMIEJĘTNOŚCI SAMODZIELNEGO UTRZYMANIA GŁOWY W POZYCJI PIONOWEJ, PONIEWAŻ CHORY NIE JEST W STANIE UTRZYMAĆ POZYCJI SIEDZĄCEJ, KTÓRA JEST POZYCJĄ KLUCZOWĄ W NEUROFIZJOLOGICZNYM ROZUMIENIU HIPOTERAPII.

→ JAK WYGLĄDA PROCES TERAPEUTYCZNY? ←

ZARÓWNO U DZIECI JAK I U DOROSŁYCH NA POCZĄTKU ZAZNAJAMIAMY SIĘ Z PACJENTEM I JEGO OPIEKUNEM. ANALIZUJEMY PROBLEM ZDROWOTNY (JEŚLI TAKI JEST) I DOBIERAMY RODZAJ ĆWICZEŃ. ĆWICZENIA SĄ DOBIERANE WRAZ ZE STOPNIEM ZMIAN ZACHODZĄCYMI W ORGANIZMIE PACJENTA. Z REGUŁY NA POCZĄTKU JEST ZAPOZNANIE PACJENTA Z KONIEM. NASTĘPNIE NP. DZIECKO CZYŚCI KONIA I POMAGA (NA ILE MOŻE POZWOLIĆ MU JEGO WŁASNE CIAŁO) W UBRANIU ZWIERZĘCIA W PAS DO HIPOTERAPII . CZAS ZAJĘĆ WAHA SIĘ POMIĘDZY 20-40 MINUT. TERAPIA PROWADZONA JEST DO MOMENTU, GDY STAN PACJENTA NA TYLE SIĘ POPRAWI, ŻE NIE WYMAGA DAJSZYCH ZAJĘĆ, LUB ZAJĘCIA NIE PRZYNOSZĄ OCZEKIWANEGO SKUTKU, PONIEWAŻ PACJENT LUB JEGO OPIEKUN NIE WSPÓŁPRACUJĄ Z KONIEM I TERAPEUTĄ.

→ JAKIE KROKI NALEŻY PODJĄĆ, ABY DOŚWIADCZYĆ RELACJI Z KONIEM W TERAPII? ←

PRZED WSZYSTKIM TRZEBA BYĆ OTWARTYM NA DOŚWIADCZENIE TAKIEJ RELACJI.

→ NA JAKIE KWESTIE ZWRACA SIĘ UWAGĘ PRZY WYBORZE KONI DO HIPOTERAPII? ←

PODSTAWĄ JEST TO, ABY KOŃ BYŁ BEZPIECZNY I ZDROWY. NIE KUPUJE SIĘ KONI, KTÓRE WYKAZUJĄ NIECHĘĆ DO CZŁOWIEKA. OWSZEM, JEŚLI POJAWI SIĘ TAKI KOŃ, TO ZAWSZE MOŻNA SPRÓBOWAĆ GO PRZEPRACOWAĆ - POMÓC MU ZROZUMIEĆ, ŻE NIE WSZYSCY LUDZIE SĄ ŹLI I NIEBEZPIECZNI. NIE WYBIERAMY RÓWNIEŻ KONI PO CIĘŻKICH KONTUZJACH, PONIEWAŻ HIPOTERAPIA TYLKO POGORSZYŁABY JEGO STAN. ZDARZAJĄ SIĘ KONIE Z LEKKIMI KONTUZJAMI, KTÓRE - JAK NAJBARDZIEJ BIORĄ UDZIAŁ W LEKKIEJ HIPOTERAPII, A NAWET JEST IM WSKAZANY TAKI RUCH.

→ JAK WPŁYWA NA CZŁOWIEKA PRACA Z KONIEM? ←

NA PEWNO NA KAŻDEGO WPŁYWA INACZEJ. PRZED WSZYSTKIM OTWIERA NASZ UMYSŁ I NASZE CIAŁO. ZDECYDOWANIE WPŁYWA NA SFERĘ PSYCHICZNĄ I FIZYCZNĄ CZŁOWIEKA.

→ JAKIE RÓŻNICE DOSTRZEGA PANI W OSOBISTYM ROZWOJU OSÓB, KTÓRE ZDECYDOWAŁY SIĘ WYBRAĆ TAKĄ DROGĘ ZDROWIENIA? ←

NA PEWNO POZYTYWNE, W MNIEJSZYM LUB WIĘKSZYM STOPNIU, ALE ZDECYDOWANIE NA PLUS. OBSERWUJĄC PACJENTÓW WIDZĘ, ŻE ZDECYDOWANIE POPRAWIA SIĘ ICH KOMFORT ŻYCIA; SĄ ODWAŻNIEJSI, SAMODZIELNI I OTWARCI NA TO, CO PROONUJE IM ŚWIAT.

→ CZYM DLA PANI JEST WIĘŹ Z KONIEM? ←

TO COŚ WYJĄTKOWEGO. TO ROZUMIENIE SIĘ BEZ SŁÓW. TO BYCIE TU I TERAZ, BEZ WARUNKÓW I ZASTRZEŻEŃ.

→ JAK PANI WSPOMINA JEJ NAWIĄZYWANIE? ←

BYŁO CIĘŻKO..., PRACOWICIE. MUSIAŁAM WIELE W SOBIE ZMIENIĆ I PRZEŁAMAĆ. ZAJĘŁO MI TO SPORO CZASU, ALE DOSTAŁAM PIĘKNĄ NAGRODĘ, KTÓRĄ WŁAŚNIE JEST TA WIĘŹ.

→ SKĄD ZAINTERESOWANIE TAK PASJONUJĄCYMI ZWIERZĘTAMI, JAKIMI SĄ KONIE? CZY ←
PRZYCZYNIŁO SIĘ TO DO ZMIAN W PANI ŻYCIU?

WYCHOWAŁAM SIĘ NA WSI. TU ZAWSZE BYŁY ZWIERZĘTA, A KOŃ BYŁ MARZENIEM MAŁEJ DZIEWCZYNKI. DZIEWCZYNKA DOROSŁA I STWIERDZIŁA, ŻE SPRÓBUJE SPEŁNIĆ SWOJE MARZENIA..., NO I SIĘ ZADZIAŁO.

TAK, KONIE ZDECYDOWANIE PRZYCZYNIŁY SIĘ DO ZMIAN W MOIM ŻYCIU, ZARÓWNO W SFERZE SPOŁECZNEJ JAK I ZDROWOTNEJ. JESTEM TERAZ BARDZIEJ CIERPLIWA, MNIEJ PRETENSJONALNA, POTRAFIĘ INACZEJ POSTRZEGAĆ LUDZI I ŚWIAT. MAM WIĘKSZY DYSTANS DO SIEBIE I ŚWIATA. DZIĘKI TYM ZWIERZĘTOM POZNAŁAM WIELU ŻYCZLIWYCH LUDZI. NIE WYOBRAŻAM SOBIE ŻYCIA BEZ NICH!

MAGDALENA SUCHECKA

REFLEKSYJNIE

☉ PRZYJAŹNI SŁÓW KILKA...

Z PEWNOŚCIĄ WIELU Z NAS ZASTANAWIAŁO SIĘ NAD KWESTIĄ ROLI PRZYJAŹNI W ŻYCIU KAŻDEGO CZŁOWIEKA. OCZYWIŚCIE, JAK TO WE WSZYSTKICH DYSKUSJACH LUDZIE DZIELĄ SIĘ NA DWA OBOZY – JEDNI POWIEDZĄ, ŻE PRZYJAŹŃ NIE ODGRYWA WIELKIEJ ROLI W NASZYM ŻYCIU, A DRUDZY BĘDĄ NA TAK. JA JESTEM ZWOLENNICZKĄ TEJ DRUGIEJ STRONY. A OTO DLACZEGO:

W JEDNYM Z UTWORÓW, KTÓRE OMAWIAŁAM W CZASIE NAUKI W GIMNAZJUM - „STARY CZŁOWIEK I MORZE” ERNESTA HEMINGWAY’A - UKAZANA BYŁA PRZYJAŹŃ MIĘDZY MŁODYM CHŁOPCEM A STARYM RYBAKIEM, KTÓRZY ŚWIETNIE SIĘ DOGADYWALI I BYLI RAZEM Nawet w trudnych momentach. Ich relacja udowadnia, że w przyjaźni nie liczy się wiek. Pomędzy bohaterami tego opowiadania występowała duża różnica wieku, to jednak byli przyjaciółmi do grobowej deski, bo w przyjaźni nie patrzy się na drugiego człowieka jako odmienca z powodu tego, że jest od Ciebie znacznie młodszy lub starszy, czy też ma inny kolor skóry, lecz akceptuje się tę drugą osobę i chce się dla niej dobra, nie oczekując nic w zamian.

W „Małym Księciu” Antoine’a de Saint-Exupéry’ego tytułowy bohater opuszcza swoją planetę i wyrusza w podróż, aby znaleźć przyjaciela. Podczas swojej międzyplanetarnej wyprawy spotyka kilka osób (bankier, pijak, próżny), dla których ważniejsze są sprawy materialne i przyziemne, a nie nawiązanie serdecznych relacji z innym człowiekiem, a także nie potrafią słuchać oraz są niecierpliwi i pochłonięci własnymi sprawami, przez co nie umieją się z nikim zaprzyjaźnić. Natomiast mały książę jest świadomy, że fundamentem przyjaźni są bliskość, zrozumienie, zaufanie, odpowiedzialność i poświęcenie, lecz nie odnajduje tych cech u nich. Główny bohater nawiązuje więź z lisem, dzięki któremu dowiaduje się, że trzeba „oswoić” drugą osobę (tzn. poznanie jej na tyle, że staje się ona dla nas wyjątkową osobą, z którą łączy nas niepowtarzalna więź), a także każda przyjaźń wymaga czasu, cierpliwości i dbania o drugą osobę, co powoduje, że młodzieniec zaprzyjaźnia się również z pilotem-narratorem książki, a następnie wraca na swoją planetę, aby opiekować się różą, która jest dla niego wyjątkowa i którą szczerze kocha.

W POWIEŚCI „OSKAR I PANI RÓŻA” ÉRICA-EMMANUELA SCHMITTA NAJBLIŻSZĄ OSOBĄ DLA UMIERAJĄCEGO NA BIAŁACZKĘ DZIESIĘCIOLETNIEGO BOHATERA JEST WOLONTARIUSZKA RÓŻA, KTÓRA JEST TEŻ JEGO JEDYNĄ PRZYJACIÓŁKĄ, A RÓWNIEŻ JEGO ŻYCIOWĄ I DUCHOWĄ PRZEWODNICZKĄ ORAZ POWIERNICZKĄ, Z KTÓRĄ ON ZAWSZE SZCZERZE ROZMAWIA. JEST TO NAJWIĘKSZA POCIECHA DLA NICH. BOHATEROWIE ROZMAWIAJĄ NA TEMAT SENSU ŻYCIA, ISTNIENIA BOGA, CZY TEŻ ISTOTY UMIERANIA. STARSZA PANI UDZIELA CHŁOPCU WIELE CENNYCH RAD. BIEDNY BOHATER Z JEDNEJ STRONY JEST DOROSŁY PONAD WIEK, Z DRUGIEJ – BYWA DZIECINNY. RODZICE CHŁOPCA BOJĄ SIĘ POWIEDZIEĆ MU O CZEKAJĄCEJ GO ŚMIERCI, LECZ PANI RÓŻA SPROSTAŁA OKROPNEJ PRAWDZIE. KIEDY OSKAR UMIERA, STARSZA PANI PISZE LIST DO BOGA, W KTÓRYM DZIĘKUJE PANU ZA TO, ŻE DAŁ JEJ SZANSĘ POZNAĆ CHŁOPCA, PONIEWAŻ MIAŁA Z NIM WSPANIAŁE PRZEŻYCIA, ODKRYŁA SIEBIE NA NOWO, A TAKŻE OSKAR ZAWSZE BĘDZIE W JEJ SERCU I NIGDY O NIM NIE ZAPOMNI.

OCZYWIŚCIE JEST ZNACZNIE WIĘCEJ PRZYKŁADÓW PRZYJAŹNI W LITERATURZE I W FILMACH. JEDNAKŻE PRZYJAŹŃ ODGRYWA WIELKĄ ROLĘ W NASZYM ŻYCIU – PRZYJACIELE BĘDĄ M.IN. NAS POCIESZAĆ, WSPIERAĆ, POMAGAĆ ITP., ABY NAM WIODŁO SIĘ JAK NAJLEPIEJ, NIE MYŚLĄC PRZY TYM O ŻADNEJ PRYWATNEJ KORZYŚCI POPRZEZ WIĘŹ Z NAMI. PRZYJACIELE CHCĄ TYLKO DOBRA DRUGIEJ OSOBY, NIC WIĘCEJ.

PATRYCJA PRUSACZYK

EFEKTYWNA NAUKA

MOTYWACJA

Non scholae, sed vitae discimus.

Uczymy się nie dla szkoły, ale dla życia.

- Dlaczego chcesz nauczyć się danego zagadnienia?
- Nie skupiaj się na negatywnych konsekwencjach nie zrealizowania zadania. Odrzuć wszelkie: „nie zdam“, „nie dostanę się na studia“.
- Wyzbądź się motywacji do bycia najlepszym/najlepszą.
  - „Muszę“, zamień na „chcę“

PLANOWANIE

Ab hodierno..

Od dziś...

- Jakie zagadnienie chcesz dziś poznać?
- Mózg nie chce być znużony; nie lubi nudy!
- Zmiany kolejności nauki przedmiotów: przedmiot humanistyczny -> przedmiot ścisły.

KONCENTRACJA

Per aspera ad astra.

Przez trudy do gwiazd.

- Odrzuć „rozpraszacze“: telefon, laptop, tablet itp.
- Prawo początku i końca: mózg zapamiętuje najlepiej początek i koniec.
  - Rób przerwy: 1h nauki i 15min przerwy.

ZAPAMIĘTYWANIE

Aiunt multum legendum esse, non multa.

Twierdzą, że należy czytać niewiele, lecz gruntownie.

- Grunt, to powtórki.

- Zasada „3Z“ (zakuć, zdać, zapomnieć), jest tylko na chwilę. Informacje te nie zostają zapamiętane za dłużej.

MNEMOTECHNIKA
Exemplis discimus.
Uczymy się na przykładach.

- Lewa półkula
- działania matematyczne
    - znajduje słowa
    - odmierza czas
  - znajduje argumenty

- Prawa półkula
- obraz
    - wyobraźnia
    - kreatywność
  - poczucie humoru
    - taniec
    - rysowanie
    - czytanie

Mnemotechnika, czyli techniki zapamiętywania, w efektywnej nauce sprowadza się do kilku podstawowych praw, które wyznaczają czas oraz sposób powtarzania treści.

1. Prawo początku i końca. Mózg najlepiej zapamiętuje treści występujące na początku oraz na końcu.

2. Prawo powtórek.

Nie powtarzając, możemy zapomnieć nawet do 80% treści. Istotny jest czas oraz ich sposób.

-> czas: zaraz po nauce, przed snem, na drugi dzień.

-> sposób: najefektywniejsze są mapy myśli.

3. Prawo wyjątkowości.

Treści zabawne, nietypowe, zaskakujące - zapamiętujemy lepiej.

4. Prawo rozumienia.

Nie zapamiętasz tego, czego nie rozumiesz.

5. Prawo skojarzeń.

Najlepiej, aby były one dynamiczne i angażujące Twoje emocje.

6. Prawo elaboracji.

To tworzenie szczegółowych wyobrażeń. Za pomocą zmysłów wzroku, węchu, smaku czy dotyku.

7. Prawo konfabulacji.

Zastąpienie obrazu drzewa np. krzewem.

SPOTKANIE PO LATACH

MÓJ POBYT W KLASYKU !!!

– rozmowa z Karoliną Mierzejewską tegoroczną absolwentką.

Dlaczego spośród tylu szkół wybrałaś nasze liceum ?

W życiu każdego młodego człowieka, który kończy naukę w gimnazjum przychodzi czas wyboru miejsca w którym będzie kontynuować swoją edukację. Ja przed takim wyborem stanęłam w 2017 r.

Wiedziałam, że muszę wybrać szkołę w której nie tylko zdobędę wiedzę ale również rozwinę swoje pasje i będę się czuć bezpiecznie.

Przeglądałam oferty innych szkół, które nie do końca spełniały moje oczekiwania, ponieważ odnosiłam takie wrażenie, że jeśli to są duże szkoły to będzie tam podobnie jak w gimnazjum do którego uczęszczałam. Te trzy lata, które spędziłam w tamtym miejscu uważam za zmarnowane, ponieważ w gronie wielu uczniów byłam niezauważona a problemy z którymi przychodziłam po pomoc do nauczycieli można powiedzieć, że były nie rozwiązane. Stwierdziłam, że pomimo różnych opinii które słyszałam o „KLASYKU”, pójdę właśnie do tego liceum i sama się przekonam jak jest naprawdę. Gdy nastał 1 września 2017 r. i po raz pierwszy przekroczyłam próg tej szkoły, poznałam moich kolegów i koleżanki z klasy oraz naszego wychowawcę Pana Ryszarda Żukowskiego, który bardzo miło nas przyjął a przez kolejne lata dbał o to abyśmy wyrosli na ludzi świadomych, ponieważ w dzisiejszych czasach trudno jest nie dać się zmanipulować.

Czy szkoła miała wpływ na rozwój Twojej osobowości ?

W tej szkole zmienił się mój charakter, ponieważ dzięki temu, że jest to mała szkoła i na przedmiotach rozszerzonych pracowaliśmy w małych grupach, to sprawiło, że stałam się bardziej otwarta na ludzi oraz pewna siebie. Dzięki lekcjom filozofii nauczyłam się logicznego myślenia, poprawnego argumentowania oraz dostrzegania błędów w wypowiedziach różnych ludzi. Idąc do klasyka obawiałam się tylko lekcji matematyki, ponieważ ten przedmiot zawsze spędzał mi sen z powiek.

A co powiesz o pracy dydaktycznej w Liceum Klasycznym?

W gimnazjum bałam się nawet chodzić do tablicy, dlatego, że nic nie rozumiałam a jak przychodził taki dzień w którym Pani miała kogoś odpytać to ja wtedy nie przychodziłam do szkoły, ponieważ bałam się, że się ośmieszę przed całą klasą z którą nie miałam dobrych relacji. Gdy w Klasyku zaczęłam lekcje matematyki z Panią Joanną Gołąś która wszystko potrafiła jasno wytłumaczyć to okazało się, że nie było żadnego zamętu w tym co Pani nam mówiła. To sprawiło, że ja rozumiałam matematykę z samej lekcji. Nie musiałam już tak jak kiedyś po powrocie ze szkoły szukać w Internecie lub się samemu zastanawiać jak rozwiązać dane zadanie, co wywoływało we mnie niechęć do nauki również z innych przedmiotów. W klasie maturalnej mieliśmy nawet dodatkowe dwie godziny matematyki dla chętnych, na które chętnie uczęszczałam, ponieważ na tych zajęciach rozwiązywaliśmy zadania przygotowujące nas do matury. Dzięki Pani Gołąś przestałam bać się lekcji matematyki ponieważ mimo, że miałam braki z ubiegłych lat i przez to robiłam błędy w zadaniach, to wiedziałam, że jeśli będę ćwiczyć, to takie drobne błędy przestaną się pojawiać.

Czy poleciałabyś tę szkołę innym uczniom i dlaczego?

W Klasyku zawsze mogłam liczyć na pomoc oraz zrozumienie ze strony nauczycieli. Zarówno nasz wychowawca jak i Dyrektor motywowali nas do nauki oraz dawali nam rady jak się skutecznie uczyć. Dyrektor często nam powtarzał o zasadzie trzykrotnych powtórzeń, która sprawiła, że mniej czasu spędzamy na nauce. Przed egzaminem tylko powtarzamy sobie zagadnienia i nie musimy uczyć się ich od nowa. W tej szkole gdy ktoś ma problem to zawsze może liczyć na pomocną dłoń nauczyciela, bo tutaj nauczyciele zawsze chcieli nam pomóc.

Teraz gdy już skończyłam swoją edukację w Liceum Klasycznym, to zaczęło mi brakować bezpośredniego kontaktu ze znajomymi ze szkoły oraz z nauczycielami. Z racji tego, że ta szkoła była bardzo mała, panowała tam przyjazna atmosfera i byłam zauważona. Czułam się w tym miejscu jak w drugim domu.

Dopiero teraz po skończeniu mojej nauki w tej szkole zauważyłam, jak wiele wysiłku przez te trzy lata wkładali nauczyciele, abyśmy mogli rozwijać swoje pasje, dostać się na wymarzone studia ale przede wszystkim abyśmy wyszli z tej szkoły jako prawdziwi chrześcijanie oraz patrioci.

Cieszę się, że mimo plotek o tej szkole i tak tu poszłam, ponieważ okazały się nieprawdą a ja spędziłam tutaj wspaniałe lata, które z pewnością będę mile wspominać.

Rozmawiał Henryk Gut

SMACZNY KĄCIK

Ciasteczka z kawałkami czekolady

Składniki:

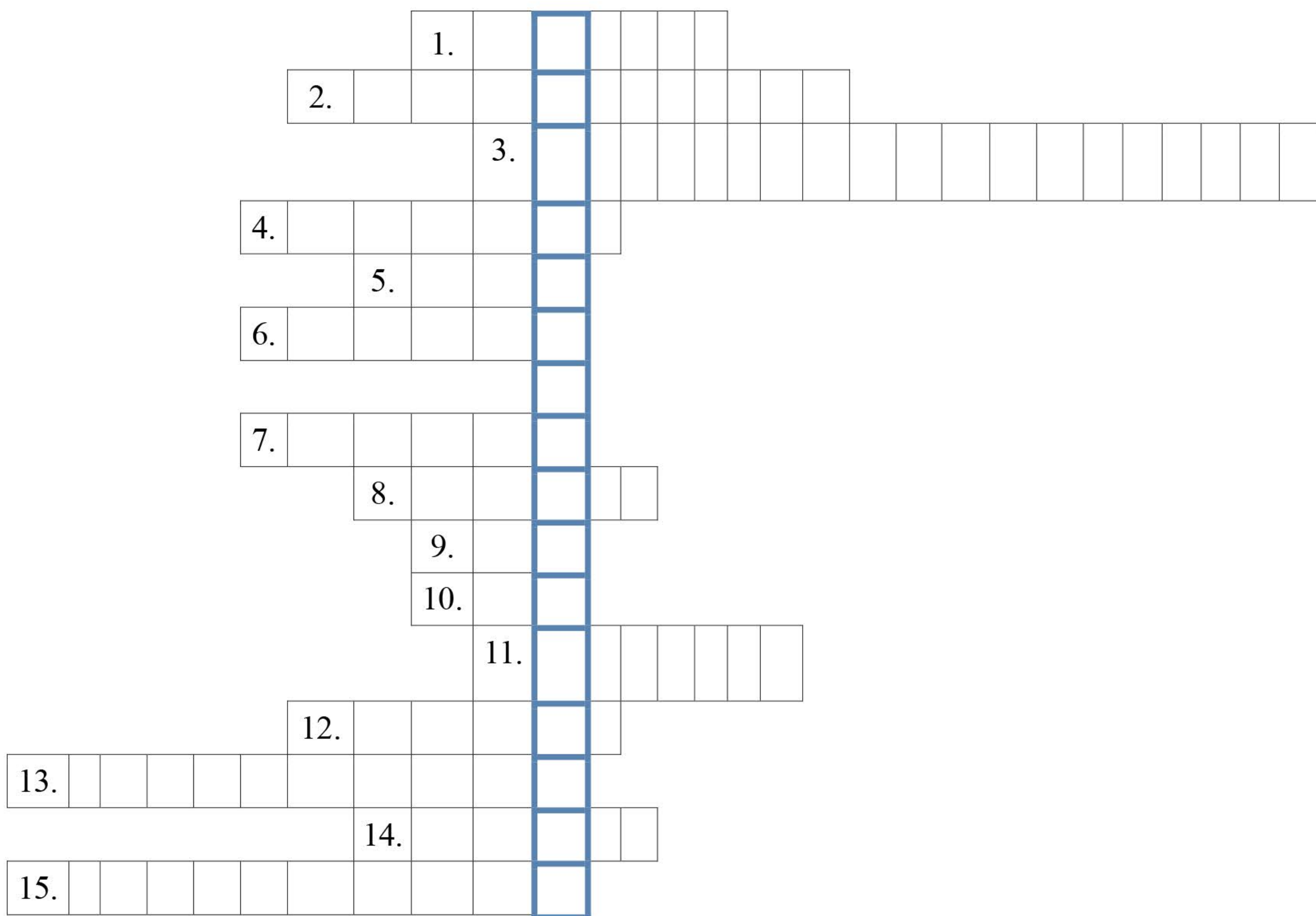
- 140 g gorzkiej czekolady, pokrojonej na kawałki
  - 130 g masła, miękkiego, pokrojonego na kawałki
  - 100 g cukru
  - 100 g brązowego cukru
  - 1 jajko
  - 2 łyżeczki cukru waniliowego
  - 180 g mąki pszennej
  - ½ łyżeczki sody oczyszczonej
  - ½ łyżeczki proszku do pieczenia
  - 1 szczypta soli
- Wykonanie:

Masło zmiksować z cukrami i jajkiem, następnie dodać sól, proszek, sodę, mąkę i znów zmiksować. Do Ciasta dodać czekoladę i wymieszać. Ciastka układać w kształt orzecha laskowego na blaszce w odstępach około 6 cm. Ciasteczka piec w 180°C przez około 20 minut.

Magdalena Rybska

KĄCIK JĘZYKOWY

1. TYTUŁ SZKOLNEJ GAZETKI

2. MIANOWNIK PO ŁACINIE

3. LICEUM KLASYCZNE PO ANGIELSKU

4. W JĘZYKU FRANCUSKIM „LA PARDE EST D’ ARGENT MALS LA SILENCE EST D’ OR” OZNACZA ŻE MOWA JEST SREBREM A MILCZENIE..

5. NAZWA LITERY „T,r” w j. Greckim

6. DOBRO PO ŁACINIE

7. W LICEUM KLASYCZNYM UCZYMY SIĘ TAKICH JĘZYKÓW JAK: J.POLSKI, J. ANGIELSKI, ŁACIŃSKI ORAZ JĘZYK...

8. W ŁACINIE „AUDI,VIDE,SILE” OZNACZA: SŁUCHAJ, PATRZ I ...

9. MAJ PO FRANCUSKU

10. WYMOWA LITERY „ψ” W J. GRECKIM

11. NAZWA LITERY „Y” , „υ” W J. GRECKIM

12. W J. ANGIELSKIM „HOME IS WHERE THE HEART IS” OZNACZA ŻE DOM JEST TAM GDZIE JEST...

13. GENETIVUS TO:

14. SZACUNEK PO ŁACINIE

15. POLSKA PO FRANCUSKU

DLACZEGO WARTO UCZYĆ SIĘ W LICEUM KLASYCZNYM?

→Pytania do Rodziców:

1. Czego oczekuje Pani/Pan od szkoły swojego dziecka? Jakie wartości miałyby przekazywać?
2. Czy dostrzega Pani/Pan różnice w wszechstronnym rozwoju dziecka, odkąd rozpoczęło naukę w Liceum Klasycznym? Jakie?
3. Jakie stanowisko zajmuje Pani/Pan wobec sposobu nauczania Liceum Klasycznego?

1. Od szkoły mojego dziecka oczekuję dalszej realizacji programu szkolnego, rozwoju zainteresowań i dalszego rozwoju duchowego, który zawsze miał dla nas znaczenie.

2. W rozwoju dziecka dostrzegam różnice. Szczególnie mam tu na myśli akceptację w społeczności szkolnej. Córka uczeńsza do szkoły chętnie i bez stresu, co niewątpliwie ma ogromne znaczenie dla jej samopoczucia psychicznego i wyników w nauce. Bardzo ważną zmianą jest też rozwijanie języków. Moje dziecko zawsze wykazywało zainteresowanie językiem angielskim, ale odkąd Patrycja zaczęła się uczyć w tej szkole poznany w niej język łaciński i rozwijanie go stał się jedną z jej pasji.

3. Moim zdaniem sposób nauczania Liceum Klasycznego jest bardzo pozytywny. Nie mam zastrzeżeń i uwag. Uważam, że szkoła przekazuje w bardzo dobry sposób wartości duchowe, edukacyjne i kultury osobistej. Cenię również możliwość wybierania przez uczniów przedmiotów rozszerzonych. W dalszym ciągu podtrzymuję opinię, że wybór szkoły był trafny. Doceniam bardzo trud Rady Pedagogicznej i Dyrekcji w przekazywaniu tych wartości.

Małgorzata Prusaczyk

1. Wspieranie w rozwoju intelektualnym ucznia. Wpajanie dobrych cech charakteru u dzieci wobec ludzi. Powinny to być cechy takie jak koleżeństwo szacunek, rzetelność w wykonywaniu obowiązków ucznia oraz empatia.

2. Według mnie od kiedy córka rozpoczęła naukę w Liceum Klasycznym jej pewność siebie w pewnym stopniu zaczęła wzrastać, jest bardziej otwarta do ludzi, chętniej podejmuje się rozmowy w czasie spotkań w gronie ludzi.

3. Moim zdaniem szkoła ma dobry wpływ na córkę, rozwija ją duchowo. Wyjazdy, które są organizowane w miejsca ważne dla historii Polski i zapoznawania przeszłości jest dopełnieniem wiedzy, którą uzyskuje w czasie lekcji. Nauka łaciny i greki jest dla Darii dobrą okazją dla szerszego zapoznania się z językami. Myślę, że uczenie się łaciny i greki wśród młodzieży jest zajęciem rzadziej spotykanym, co jest wyjątkowe.

Barbara Kuzia, mama Darii z klasy 1a

← ↑ →
**UCZEŃ,
ABSOLWENT**

Praca w małych
grupach na
rozszerzeniach

Tworzenie
przyjaznej
atmosfery

Indywidualne
podejście do
ucznia

Życzliwość
wobec
uczniów

Pasja
i powołanie

Liceum Klasyczne
im. Papieża Jana Pawła II w Ostrołęce

Imperare Sibi Maximum Imperium Est